

ма. Ще покажемъ безстрашие! Нѣма го. Ще покажемъ смирение! Нѣма го, т. е., не че го нѣма, но отвѣнъ не се проявява, отвѣтрѣ може да го имате. Послѣ казвате: да проявимъ любовта въ този висшъ смисълъ! Нѣма я. Ние виждаме, че всѣки върви така. Нѣкой говори, ти слушашъ. Говори за Господа, разправя своята опитность, но ти въ себе си казвашъ: дано свърши по-скоро! Нѣмашъ търпѣние да го изслушашъ. Така е съ мъжа и съ жената. Жената говори, мъжътъ казва: мълчи, менъ ми дотегна да слушамъ за Господа! Мъжътъ говори, жената казва: мълчи, менъ ми дотегна да слушамъ за Господа! Послѣ, хората сж много докачливи. Вие, ученицитѣ сте по-докачливи отъ свѣтскитѣ хора и много сте свое-нравни. Отъ най-малкото нѣщо се докачате. Казва нѣкой: азъ нѣма да ходя вече на събранията, нѣма да слушамъ, азъ мога да си живѣя самъ. Ами че тукъ, въ училището, никой не те е теглилъ съ кука, нито те е използвалъ. Защо казвашъ, че нѣма да ходишъ? Ако имашъ нѣкакъвъ ангажиментъ, то е другъ въпросъ. Ще бжде смѣшно, единъ волъ, който е влѣзълъ въ дама, да казва: азъ нѣма да седя въ дама. Кой те кара да седишъ? Ти самъ влѣзе, ще седишъ колкото искашъ. Ще влѣзешъ и послѣ ще кажешъ: влѣзохъ, понеже искахъ: излизамъ, понеже